መጽሐፈ ምሥጢር

ቅዱስ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫ እንደደረሱት
(1357 ዓ/ም - 1417 ዓ/ም)

ግእዝና አማርኛ

ትርጉም
በመምህር ሐሩይ ኤርምያስ

© 2001 ዓ/ም ቅዱስ አባ ጊዮርጊስ ዘጋሥጫና ቅዱስ አባ በጸሎተ ሚካኤል አንድነት ገዳም

ይኽን መጽሐፈ ምሥጢር በመባል የሚታወቀው መጽሐፍ በታላቁ ኢትዮጵያዊ ሊቅ ከዛሬ ስድስት መቶ ዓመት በፊት ተደርሶ ወደ አማርኛ በመተርጉም ለንባብ ያበቃው ጻድቁ የመሠረቱትና መጽሐፉን የጻፉበት የደብረ ባሕርይ ጋሥጫ ገዳም ነው።

ምዕራፍ ፫

ዘኖላዊ ምንባብ

፩ በስመ እግዚአብሔር እምቅድመ ዓለም ሥላሴሁ ዘአኀበረ፡ እንበለ ቱሳሔ ህላዌሁ ዘደመረ፡፡ ዘኢኮነ ፍጡረ ወኢግቡረ፡ ወኢኮነ ብዑደ ወኢነኪረ ፡ ዘእንበለ ዓምድ ወሰዋቅ ሰማየ ዘፈጠረ፡ ምድረ ርግዕተ በዘባነ ባሕር ዘአንበረ፡፡ ዐውደ ፀሐይ ወወርኅ ከመ መጽሔት ዘቀመረ፡ ዘሠርዐ ሎሙ ሠረገላ ነፋሳት መጻውረ ዘገብረ ሎሙ በገጸ ሰማይ ምሕዋረ፡ እንዘ ይሜግብዎሙ መላእክት ወይመርሕዎሙ ከዋክብት እመንገለ ጽባሕ ለመንገለ ዐረብ አንጻረ፡ ሎቱ ስብሐት ለእግዚአ ብርሃናት ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

፪ ንንግር እንከ ዘለፋሁ ለአርዮስ ዘበዲቁናሁ አሥረፀ ዕልወተ ወበቅስናሁ ፈረየ ሦከ ኃጢአት፡፡ አርዮስ ሠረገላሁ ለሰይጣን ወሱታፌሆሙ ለአጋንንት፡፡አርዮስ ሙሱነ ኅሊና ወጽልኀወ ልብ ወሕሡመ ሃይማኖት፡፡ አርዮስ ጽዩአ ከናፍር ወቍሱለ ልሳን ዘሐመ በሕምዘ ግዘት፡፡ አርዮስ ርጉም በአፈ እግዚአብሔር ጸባዖት ዘረገማ ለአርዌ ምድር ወይቤላ ርግምተ ኩኒ እምኵሉ እንስሳ ወእምኵሉ አራዊተ ምድር በእንግድዓኪ ሑሪ ወመሬተ ብልዒ ኵሎ መዋዕለ ሕይወትኪ፡፡ እስተፃርር ማዕከሌኪ ወማዕከለ ብእሲት ማዕከለ ዘርእኪ ወማዕከለ ዘርኣ ውእቱ ለይዕቀብ ርእሰኪ ወአንቲኒ ዕቀቢ ሰኰናሁ፡፡ ዘፍ፫፥፲፬-፲፭ ኩፋ፬፥፳፩

፫ ደቂቀ አርዮስ የዐቅቡ ሰኳንወ እመቦ ዘረከቡ እምቢጸ ትሑታን ከመ ይሚጥዎ ኀበ ግዕዞሙ፡፡ ወንሕነኒ ነዐቅብ ርእሰ እመቦ ዘረከብነ እመምህራኒሆሙ ከመ ንምትር ርእሶሙ ወናውቂ ልሳኖሙ፡፡

፬ አርዮስ ኢፍሉጥ ወኢሊሉይ እምዲያብሎስ ዘወድቀ እምጽታ መላእክት፡፡አርዮስ ኢብ ዑድ ወኢነኪር እም አርዌ ምድር ዘአስሐታ ለሔዋን፡፡ አርዮስ ምቱር በሰይፈ እሳት ዘይወፅእ እምአፉሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ፡፡ አርዮስ ሥርው መሪር ዘበቈለ በእስክንድርያ ወተመልሐ በጽንዓ ሃይማኖቶሙ ለ፫፻፲ወ፰ ማኅበረ ቅዱሳን፡ ዘፍ፫፥፲፫

፭ ወጥንተ ነገሩሰ ኮነ በመዋዕሊሁ ለዲዮግልድያኖስ ዕልው ዘአዘዘ ይዕፅዉ አብያተ ክርስቲያናት ወያርኅዉ አብያተ ጣዖት፡፡ሦዐ ለአጋንንት ወተቀንዮ ለግልፎ፡፡አዘዘ ስደተ ለኤጲስቆጶሳት ወመጻእርተ ኵኑኔ ዕፁብ ላዕለ መሀይምናን

ምዕራፍ ሦስት

የኖላዊ ምንባብ

፩ ዓለም ሳይፈጠር አስቀድሞ ሦስት ሲሆን አንድ በሆነ ያለመቀላቀል መለኮቱን ከሥጋ ባዋሀደ ፈጽሞ የተፈጠረ ባይደለ በእግዚአብሔር ስም፣ ፈጽሞ የተለየ አይደለም፡ ሰማይን ያለምሶሶና ድጋፍ የፈጠረ የረጋች ምድርን በውኃ ትከሻ ላይ ያስቀመጠ የፀሐይንና የጨረቃን ክበብ እንደመስታወት ክበብ የወሰነ የነፋሳትን ሠረገላ ተሸካሚ አድርጎ የሠራላቸው መላእክት እየመገቧቸው ከዋክብትም ከምሥራቅ ወደ ምዕራብ በአንፃር እየመሩአቸው በጠፈር ላይ መመላለሻን የሠራላቸው ለብርሃናት ጌታ ለርሱ ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን፡፡

፪ እንግዲህ በዲቁናው ክህደትን ያበቀለ በቅስናውም የኃጢአትን እሾህ ያፈራ የአርዮስን ተግሣጽ እንናገር፡፡ አርዮስ የሰይጣን ሠረገላው የአጋንንትም ማኅበረተኛቸው ነው፡፡ አርዮስ ኅሊናው የጠፋ ልቡም የታወረ ሃይማኖቱም የከፋ ነው፡፡አርዮስ ከንፈሮቹ የተበላሹ በውግዛት መርዝ የታመመ የምላስ ቁስለኛ ነው፡ከእንስሳና ከምድር አራዊት ሁሉ መካከል የተረገምሽ ሁኚ በደረትሽ ተሳቢ ትቢያም ብዪ በሕይወት ዘመንሽ ሁሉ በአንቺና በሴቲቱ መካከል በዘርሽና በዘሯ መካከል ጠላትነትን አደርጋለሁ፡እርሱ ራስሽን ይጠ ብቅ አንቺም ተረከዙን ጠብቂ ብሎ እባብን በረገማት አሸናፊ በሚሆን በእግዚአብሔር አንደበት የተረገመ ነው፡፡መዝ ፻፴፰፥፳፩ ምሳ፳፭፥፭

፫ የአርዮስ ልጆች ከትሑታን ባልንጀሮች መካከል ቢያገኙ ወደ ጥፋታቸው ይመልሱት ዘንድ ተረከዝ ይጠብቃሉ፡ እኛም ከዐዋቂዎቻቸው ብንገናኝ ራሱን ልንመትር ምላሱንም ልንቆርጥ ራስ እንጠብቃለን፡፡

፬ አርዮስ ከመላእክት ወገን ከወደቀ ከዲያብሎስ ፈጽሞ የሚለይ አይደለም አርዮስ ሔዋንን ካሳታት ከእባብ ፈጽሞ የተለየ አይደለም፡፡አርዮስ ከኢየሱስ ክርስቶስ አፍ በሚወጣ የእሳት ሰይፍ የተቆረጠ ነው፡፡አርዮስ በእስክንድርያ የበቀለ በሦስት መቶ አሥራስምንቱ የቅዱሳን ማኅበረተኞች ተነቅሎ የወደቀ መራራ ሥር ነው፡፡ ዘፍ፫፥፲፫

፭ ጥንተ ነገሩም እንዲህ ነው አብያተ ክርስቲያናትን እንዲዘጉ አብያተ ጣዖታትን ግን እንዲከፍቱ ባዘዘ ለአጋንንት በሠዋና ለጣዖት በሰገደ በከሀዲው በዲዮቅልጥያኖስ ዘመን በኤጲስቆጶሳት ላይ ስደት በምእመናንም ላይ አስጨናቂ

እለሂ ተመይጡ ኀበ አምልኮቱ ሕስምት ሦዑ ለአጋንንት እምፍርሀተ ኵነኔ ወእለሂ ተሰዱ ተኀብኡ ውስተ አድባር ወበዐታት ወግበበ ምድር፡፡ ወእለሂ ተርፉ ውሑዳን ውስተ አብያተክርስቲያን አሕሰሙ ሃይማኖተ ኵሉ ነበበ በከመ ፈቀደ ወመሀረ በከመ ሐለየ፡፡

፮ ወእምዝ ተሰምዐ ድምፀ ዕልወቱ ለአርዮስ እንዘ ዓዲሁ ዲያቆን ወይቤ ክርስቶስ ፍጡር ውእቱ ለመድኃኒተ ዓለም ዘተፈጥረ፡፡ ወሶበ ሰምዐ ዘንተ አውገዞ ጴጥሮስ ወሰደዶ አፍአ እምቤተክርስቲያን፡፡ ወሖረ አርዮስ ኀበ አኪላስ ወእለእስክንድሮስ ቀሳውስት ወሰአሎሙ ያስተብቍዕዎ ለጴጥሮስ ሊቀጳጳሳት ከመ ይፍትሖ እምግዘቱ፡፡

፯ ወሖሩ እሙንቱ ቀሳውስት ኀበ ጴጥሮስ ሊቀጳጳሳት ሰገዱ ወአስተብቍዕዎ በእንተ አርዮስ ከመ ይፍትሖ እማእሠረ ግዘቱ፡፡ ወአበዮሙ ጴጥሮስ እንዘ ይብል አርዮስ ፍሉጥ ወሊሉይ እምስብሐተ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡ ወእሙንቱሂ አንሥኡ አስተብቍዖ በእንተ አርዮስ እንዘ ይመስሎሙ ከመ ይትመየጥ ኀበ ርትዕት ሃይማኖት፡፡

፰ ወሶበ አጽሐብዎ ብዙኀ አዘዘ ጴጥሮስ ከመ ይትገኃሡ ሕዝብ ወይትርፉ ምስሌሁ አኪላስ ወእለእስክንድሮስ ወይቤሎሙ አስተርአየኒ በዛቲ ሌሊት እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ በአምሳለ ሕፃን ብሩህ ወይቴጽር ገጾ እምኀዘን ወይለብስ ሥጡጠ አልባሰ ወይእኅዝ ሥጠተ ልብሶ በክልኤ እደዊሁ፡፡ ወእቤሎ አ እግዚእየ መኑ ሠጠጠ ለልብስከ፡፡ ወይቤለኒ አርዮስ ሠጠጠ ለልብስየ ዑቅ ኢትትወከፎ፡ እስመ ሀሎ ጽባሔ ያስተብቍዑከ በእንቲአሁ ዘከፈለኒ እመለኮተ አቡየ ኢይትዌከፎ መለኮተ አቡየ ውስተ መንግሥቱ፡፡ወእምዝ ኀደገ አስተብቍዖቶ ለሊቀ ጳጳሳት እሙንቱ ቀሲሳን፡፡ ወእምድኅረዝ ተፈነዉ ጠርባናሳተ ሜትራይቄይ ዘውእቶሙ ጋላት በትእዛዘ ዲዮግልድያኖስ ከሀዲ ከመ ይምትሩ ርእሶ በእንተ ዘቤዘዎሙ ለዌዋ መርዓንቱ፡፡

፱ ውብፁዕ ጴጥሮስሰ ፈጸመ ስምዐ ዘበሰይፍ ወተከለለ በስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ወአንፈሰ እምዝ ዓለም፡፡ ወድኅሬሁ ተሰይመ አኪላስ ወሖረ አርዮስ ወአስተብቍዖ ለአኪላስ ከመ ይፍትሖ እምግዘቱ እንተ ረገሞ ጴጥሮስ፡፡ወፈትሖ እምግዘቱ ወሴሞ ቀሲሰ ወእምዝ ገብአ ኀበ እበዱ ዘትካት፡፡

፲ ወለዲዮግልድያኖስኒ ገፍትኦ እግዚአብሔር እመንበረ መንግሥቱ ወአየሮ በመንክራኵረ ወርቅ ክልኤ አዕይንቲሁ ዘለገሰ ኵለንታሁ ወአጸየ ልሳኑ ወተሰዕረ እመንግሥቱ ወነበረ እንዘ ይስእል ምጽዋተ በአስኳተ አንጾኪያ፡፡ ወነግሠ ህየንቴሁ ቍስጠንጢኖስ ዘእምሥርወ መንግሥተ ሮሜ ዝሕነ ሞገደ ዕልዋን

መከራዎችን አዘዘ፡፡ወደከፋች አምልኮቱ የተመለሱትም ከመከራቸው ፍርሀት የተነሣ ለአጋንንት መሥዋዕት አቀረቡ የተሰደዱትም በተራሮችና በዋሻዎች በፍርኩታዎችም ተሸሸጉ፡፡ በቤተክርስቲያንም የተረፉት ጥቂቶች ሃይማኖትን አጠፉ ሁሉ እንደወደደ ተናገረ እንዳሰበውም አስተማረ፡፡

፮ ከዚህ በኋላ ገና ዲያቆን ሳለ የአርዮስ የክህደት ድምፅ ተሰማ ክርስቶስ ዓለምን ለማዳን የተፈጠረ ፍጡር ነው አለ፡፡ ጴጥሮስም ይህንን በሰማ ጊዜ አውግዞ ከቤተክርስቲያን አስወጣው፡ አርዮስም ቀሳውስት ወደሆኑት ወደ አኪላስና ወደ እለእስክንድሮስ ሄዶ ከውግዘቱ ይፈታው ዘንድ ከሊቀጳጳሳቱ ከጴጥሮስ እንዲያማልዱት ለመናቸው፡፡

፯ እኒያም ቀሳውስት ወደ ሊቀጳጳሳቱ ወደ ጴጥሮስ ዘንድ ሄዱ፡ እጅ ነሡት ከውግዘቱ ማሠሪያም ይፈታው ዘንድ ስለአርዮስ ተማፀኑት ጴጥሮስ ግን አርዮስ ከኢየሱስ ክርስቶስ ክብር ፈጽሞ የተለየ ነው ብሎ እንቢኝ አላቸው፡፡ እነርሱም ወደ ቀናችይቱ ሃይማኖት የሚመለስ መስሏቸው ስለአርዮስ አብዝተው ማለዱት፡፡

፰ አብዝተው ባስጨነቁት ጊዜ ጴጥሮስ ሕዝቡ እንዲርቁ አኪላስና እለእስክንድሮስ ግን ከእርሱ ጋር እንዲቆዩ አደረገ፡ አላቸውም በዚህች ሌሊት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በብሩህ ሕፃን አምሳል ተገለጠልኝ ፊቱን በኀዘን ቋጥሮ ነበር የተቀደደ ልብስ ለብሶ ነበር፡፡ እኔም ጌታዬ ሆይ ልብስህን ማን ቀደደው አልሁት እርሱም አርዮስ ልብሴን ቀደደው ዕወቅ አትቀበለው በነግህ ስለርሱ ይለምኑህ ዘንድ አላቸውና ከአባቴ መለኮት ስለለየኝ የአባቴ መለኮት በመንግሥቱ አይቀበለውም፡፡ከዚህ በኋላ ቀሳውስቱ ሊቀጳጳሳቱን መማፀኑን ተዉት፣ ከዚህም በኋላ የሞርሞንቄን ምርኮኞች ስለታደጋቸው ራሱን ይቆርጡት ዘንድ በከሀዲው በዲዮቅልጥያኖስ ትእዛዝ ጠርባናሳት ሜትራይቄይ የተባሉ ጭፍሮች ተላኩ፡፡

፱ ብፁዕ ጴጥሮስም በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በሰይፍ ተከልሎ ምስክርነቱን ፈጸመ ከዚህም ዓለም አረፈ፡፡ ከእርሱም በኋላ አኪላስ ተሾመ፡፡አርዮስም ሄዶ ጴጥሮስ ካወገዘው ውግዘት ይፈታው ዘንድ አኪላስን ተማፀነው፡፡ እርሱም ከውግዘቱ ፈትቶ ቅስና ሾመው ከዚህም በኋላ ወደ ቀደመ ስንፍናው ተመለሰ፡፡

፲ ዲዮቅልጥያኖስንም እግዚአብሔር ከመንግሥቱ ዙፋን ገለበጠው ሁለት ዓይኖቹንም በወርቅ መንኵራኵር አሳወረው ሁለንተናው ቆስለ አፉም ሸተተ ከመንግሥቱም ተሻረ በአንጾኪያ ጉዳናዎች ምጽዋት እየለመነ ኖረ፡ በርሱም ፈንታ ከሮም መንግሥት ወገን የሆነ ቈስጠንጢኖስ ነገሠ የከሀዲዎች ሞገድ ቆመ የኃጢአትም

ወንድአ ማዕበለ ኃጢአት አንፈስት ቤተክርስቲያን:: ወተግህደ ሃይማኖተ ክርስቶስ ወተጋብኡ ኤጲስቆጶሳት ፫፻፲ወ፰ በደብረ ኒቂያ እንተ ይእቲ ቢታንያ እመ አህጉር ወምስሌሆሙ ቈስጠንጢኖስ ግሩም ወመዋዒ ወአውገዝዎ ለአርዮስ ዘሰመዮ ለፈጣሪ ፍጡረ:: ወአውገዙ ኵሎ ዘየአምን በሃይማኖቱ ወሰደድዎ እምአግባዐ መርዔቱ ለክርስቶስ::

፲፩ ወእምድኅረ ጕንዱይ መዋዕል ሖረ ኀበ ካልዕ ንጉሥ ወተማኅፀነ ቦቱ እንዘ ይብል አስተብቊዖሙ ለካህናተ እለእስክንድርያ በእንቲአየ ከመ ይሳተፉኒ በጸሎት ወበቍርባን ወአነሂ አኀብር ሃይማኖተ ምስሌሆሙ:: ወለአከ ሎቱ ንጉሥ እንዘ ይብል ሥረዩ ሎቱ ለአርዮስ ምግባራቲሁ ዘትካት ወውእቱኒ የኀብር ሃይማኖተክሙ ወተሳተፍዎ ጸሎተ ወቍርባነ:: ወለአኩ ካህናተ እለእስክንድርያ ኀበ ንጉሥ እንዘ ይብሉ አርዮስ የኀብእ ጽልሑተ ውስተ ልቡ ለስሰደቱ ይትጋነይ ወይቤ እትመየጥ ለለበአቱ ይትከህድ ወይገብእ ኀበ ዘትካት ህላዌሁ:: ጴጥሮስ አውገዞ ወሰደዶ እምቤተክርስቲያን:: ወአኪላስ ተወክፎ ሶበ ተጋነየ ሎቱ ወሤሞ ቀሲሰ::

፲፪ ወእምዝ አፈድፈደ ጸሪፈ ላዕለ ክርስቶስ ወሰደደ መሀይምናነ በመዋዕለ መምለክያነ ጣዖት:: እለስክንድሮስ አውገዞ ወተጋነየ ሎቱ ወፈትሖ:: ወካዕበ አሕሠመ ሃይማኖተ ከመ ቀዲሙ ፫፻፲ወ፰ ኤጲስቆጶሳት አውገዝዎ ወሣልሱ ዝንቱ እንዘ ይትጋነይ:: ወንጉሥሰ አስተብቍዖሙ ብዙኀ በመልእክቱ ከመ ይሳተፍዎ:: ወእሙንቱኒ እም ፍርሀተ ንጉሥ ይቤሉ ይግበር እግዚአብሔር ከመ ይደሉ:: ውእቱኒ ይጹም ወይጸሊ ሰቡዐ መዋዕለ ወንሕነኒ ንግበር ከማሁ::

፲፫ ወወሀብዎ ዕድሜ መዋዕል ለተሳትፎ ጸሎት ወቍርባን እስከ ዕለተ እሑድ:: ወበለተ እሑድ መጽአ ኀቤሆሙ ውስተ ቤተክርስቲያን ተሰርጊዎ አልባሰ ቀደውተ ወቆመ ንስቲተ ጊዜ ጸሎት::ወእምዝ ተሀውከ ከርሡ ወወጽአ ጽሚተ ወሖረ ውስተ ዐጸደ ምኵሳሕ ወነበረ ከመ ያኵስሕ ወወጽአ አማዑቱ ወተክዕወ ኵሉ ንዋየ ውስጡ::

፲፬ ወሶበ ጕንደየ መጊአ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ተበሀሉ ካህናት ርኢናሁ ለአርዮስ ጊዜ ጸሎት: ወይእዜሰ አይቴኑ ሖረ:: ሖሩ ወጸውዕዎ ለነሢአ ቍርባን ከመ ኢይትመዐዕ ንጉሥ ላዕሌነ:: ወሶበ ሖሩ ለጸውዖቱ ረከብዎ ምውተ ውስተ መካነ ኵስሕ እንዘ ክዕው አማዑቱ ወኵሉ ንዋየ ውስጡ::ወአንከሩ ወሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ዘአድኀኖሙ እምሱታፌሁ ለንፉቀ ሃይማኖት::

ማዕበል ጸጥ አለ ቤተክርስቲያን አረፈች የክርስቶስም ሃይማኖት ተገለጠች ሦስት መቶ አሥራ ስምንቱ ኤጲስቆጶሳት በደብረ ኒቅያ ተሰበሰቡ :: ይህችውም የሀገሮች እናት ቢታንያ ናት ከነርሱም ጋር የተወደደና አሸናፊ የሆነ ቈስጠንጢኖስ ነበር::ፈጣሪን ፍጡር ያለው አርዮስን አወገዙት በሃይማኖቱ ያመኑትንም ሁሉ አወገዙ ከክርስቶስም ከመንጋው በጎች ለይተው አጋዙት::

፲፩ ከጥቂት ጊዜ በኋላ ወደሌላ ንጉሥ ዘንድ ሄዶ በጸሎትና በቁርባን እንዲያሳትፉኝ ስለእኔ የእስክንድርያን ካህናት ለምንልኝ እኔም በሃይማኖት ከእነርሱ ጋር እተባበራለሁ ብሎ ተማፀነበት:: ንጉሥም የአርዮስን የቀደመ ሥራ ምቹን ይቅር በሉት እርሱም በሃይማኖታችሁ ይኖራል በጸሎትና በቁርባንም አሳትፉት ብሎ ላከለት:: የእስክንድርያም ካህናት አርዮስ በሚሰደድ ጊዜ ክፋቱን በልቡ ሸሽጎ እመለሳለሁ እያለ ይማፀናል: ሲመለስ ግን ክዶ ወደ ቀድሞ ግብሩ ይመለሳል: ጴጥሮስ አውግዞ ከቤተክርስቲያን አስወጣው አኪላስ ግን በፊቱ በተማለለ ጊዜ ተቀብሎ ቅስና ሾመው::

፲፪ ከዚህም በኋላ በክርስቶስ ላይ ስድብን አበዛ በጣዖት አምላኪዎች ዘመን ምእመናንን አሳደደ::እለእስክንድርስ አወገዘው በፊቱ ተማለለ ፈታውም ሁለተኛ እንደቀደመው ሃይማኖትን አጠፋ ሦስት መቶ አሥራ ስምንቱ አወገዙት ይቅርታ ሲጠይቅ ይህ ሦስተኛ ነው ብለው ላኩ::ንጉሥም እንዲያስተፉት በመልእክቱ አብዝቶ ማለዳቸው:: እነርሱም ንጉሥን ከመፍራት የተነሣ እግዚአብሔር እንደሚገባ ያድርግ እርሱ ሰባት ቀን ይጹም ይጸልይ እኛም እንዲሁ እናደርጋለን አሉ::

፲፫ እስከ እሑድ ቀንም በጸሎትና በቁርባን ለመሳተፍ የጊዜ ዕድሜ ሰጡት በእሑድ ቀንም በሐር ልብስ ተሸልሞ ወደነርሱ ወደ ቤት ክርስቲያን መጣ ጥቂት ጊዜም ለጸሎት ቆመ:: ከዚህ በኋላ ሆዱ ታወከበት በዝምታም ወጣ ወደ መፀዳጃም ቦታ ሄዶ ሊፀዳዳ ተቀመጠ አንጀቱ ወጣ ሆድ ዕቃውም ሁሉ ተዘረገፈ::

፲፬ ወደ ቤተክርስቲያንም ለመምጣት በዘገየ ጊዜ ካህናት አርዮስን በጸሎት ጊዜ አየነው አሁን ግን ወዴት ሄደ፣ ሂዱ ንጉሥ በእኛ ላይ እንዳይቆጣ ቁርባን ለመቀበል አርዮስን ንገሩት አሉ:: ሊጠሩት በሄዱ ጊዜ በመፀዳጃ ሥፍራ አንጀቱ ወጥቶ ሆድቃውም ሁሉ ተዘርግፎ አገኙት: አደነቁ የሃይማኖት ተራጣሪ ከሆነ እርሱ ጋር ማኅበረተኛ ከመሆን ያዳናቸው እግዚአብሔርን አመሰገኑት::

፲፭ ወተፈጸመ ላዕሌሁ ለአርዮስ ቃለ ነቢይ ዘይቤ ሞቱ ለኃጥእ ጸዋግ:: ወበካልዕኒ ይብል ግሩም መቅሠፍተ መዐትከ ላዕለ ኃጥአን:: ጳውሎስኒ ይቤ በአምጣነ ታጸንዕ ልበከ ወኢትኔስሕ ትዘግብ ለከ መቅሠፍተ:: በዘከመዝ ኀሣር ኮነ ሞቱ ለአርዮስ:: መዝ ፵፫፥፳፩ ሮሜ፮፥፭

፲፮ እፎኬ ይቤ አርዮስ ፍጡር ውእቱ ክርስቶስ:: ውእቱሰ ፩ደ ጥንተ ይሬሲ ህላዌ ዘመለኮትኒ ወዘትስብእትኒ:እስመ ህላዌ መለኮትሰ እምቅድመ ዕለት ወሰዓት እምቅድመ አዝማን ወዓመታት እምቅድመ ኵሉ ዘግቡር ወፍጡር:: ህልው አብ በአብናሁ ወኢይትመየጥ ለከዊነ ወልድ ወኢለከዊነ መንፈስቅዱስ ህልው ወልድ በወልድናሁ ወኢይትመየጥ ለከዊነ አብ ወኢለከዊነ መንፈስቅዱስ::ህልው መንፈስቅዱስ በመንፈሰቅድስናሁ ወኢይትመየጥ ለከዊነ አብ ወኢለከዊነ ወልድ:: መዝ፻፳፥፲፱

፲፯ አልቦ ቀዲመ ህላዌ ለአብ እምወልድ ኢመጠነ ቅጽበተ ዐይን ወኢመጠነ ነበስባሰ ቀራንብት:: አልቦ ቀዲመ ህላዌ ለወልድ እምቅድመ መንፈስቅዱስ ወኢመጠነ ሩጸተ መባርቅት ወኢመጠነ ጥፍሖተ አክናፈ አንስርት:: ኢህሎ ዕበይ ላዕለ አብ ዘኢህሎ ላዕለ ወልድ ዘእንበለ ተሰምዮ አብ ባሕቲቱ:: ወኢሀሎ ትሕጻጽ ላዕለ ወልድ እምዕበየ ክብር ዘአቡሁ ዘእንበለ ተሰምዮ ወልድ ባሕቲቱ:: ወኢሀሎ ኑታጌ ስብሐት ላዕለ መንፈስቅዱስ ዘእንበለ ተሰምዮ መንፈስ ባሕቲቱ::

፲፰ ረከብናሁ ለአብ እንዘ ይሰመይ አበ ለወልዱ:: ፍጡራነ ዝ ዓለም ኢነአምር ዘከመ እፎ ወለዶ እስመ አልቦቱ እም አሜሃ ወኢሥጋዌ ለዘርእ ሙላድ:: ኢተልሕኰ አሜሃ አበ ኵልነ አዳም ወኢወፅአት እምገቦሁ እመ ኵልነ ሔዋን:: ወዓዲመ ረከብናሁ ለመንፈስቅዱስ እንዘ ይሰመይ መንፈስቅዱስ ዘአልቦቱ አብ ወኢወልድ በግዕዘ መለኮቱ ወባሕቱ ወለነሰ ወለደነ በጥምቀተ ማይ በግዕዘ መለኮቱ:: አብሂ ወለደነ ወልድሂ ወለደነ መንፈስቅዱስሂ ወለደነ::በእንተ አቡሁሰ ወበእንተ ርእሱ ይቤ እነኒ አቡክሙ አቡየሂ አቡክሙ::ቈላ ፪፥፲፱

፲፱ ወበእንተሂ መንፈስቅዱስ ይቤ ዘኢተወልደ እማይ ወእመንፈስ ኢይክል በዊአ ውስተመንግሥተ እግዚአብሔር እስመ ዘተወልደ እምሥጋ ሥጋ ውእቱ ወዘተወልደ እመንፈስ መንፈስ ውእቱ፡ በከመ አብ ወለደነ በብዝኀ ኂሩቱ ወልድሂ ወለደነ በብዝኀ ምሕረቱ:: በከመ ወልድ ወለደነ በብዝኀ ምሕረቱ መንፈስቅዱስሂ ወለደነ በብዝኀ ሣህሉ ወዕበየ ጸጋሁ:: በከመ አብ ሕያው ወልድሂ ሕያው በእንተ አብ:: ወበከመ

፲፭ የኃጥእ ሞቱ ክፉ ነው:ያለው የነቢይ ቃል በአርዮስ ላይ ተፈጸመ::በሌላም ሥፍራ ላይ የቁጣህ በትር ግሩም ነው ይላል::ጳውሉስም ልብህን በምታደነድንና በማትጸጸት መጠን መቅሠፍትን ለራስህ ታከማቻለህ አለ:: የአርዮስ ሞቱ እንዲህ ባለ ኀሣር ሆነ::መዝ ፵፫፥፳፩ ሮሜ፮፥፭

፲፮ አርዮስ እንደምን ክርስቶስ ፍጡር ነው አለ እርሱ ግን የመለኮትንና የትስብእትን የህልውና መሠረት አንድ አደረገ የመለኮት ህልውና ከሰዓትና ከዕለት ከዘመናትና ከዓመታት ከፍጥረትም ሁሉ አስቀድሞ የነበረ ነውና:: አብ በአባትነቱ ይኖራል ልጅ ወደ መሆን መንፈስ ቅዱስንም ወደመሆን አይለወጥም፣ ወልድ በልጅነቱ ይኖራል አባት ወደመሆን መንፈስቅዱስንም ወደመሆን አይለወጥም::መንፈሰቅዱስም በመንፈስ ቅዱስነቱ ይኖራል አባት ወደመሆን ልጅም ወደመሆን አይለወጥም:: መዝ፻፳፥፲፱

፲፯ የዓይን ጥቅሻ ያህል የሽፋሽፍትንም መገለጥ ያህል እንኳ ቢሆን አብ ከወልድ በህልውና መቅደም የለውም:: ወልድም የመብረቆችን ሩጫ ያህል የንስሮችንም ክንፎችን መማታት ያህል እንኳ ቢሆን ከመንፈስቅዱስ በህልውና መቅደም የለውም::ለብቻው አባት ከመባል በቀር በወልድ ዘንድ የሌለ ጌትነት በአብ ዘንድ የለም በወልድም ለብቻው ልጅ ከመባል በቀር ከአባቱ የጌትነት ክብር መጉደል የለም ለብቻው መንፈስቅዱስ ከመባል በቀር በመንፈስቅዱስ ዘንድ የምስጋና መጉደል የለም::

፲፰ አብን ለልጁ አባት ሲባል አገኘነው የዚህ ዓለም ፍጥረቶች እንደምን እንደወለደው አናወቅም፣ ያን ጊዜ እናት የለችውምና ለመወለድም ዘር ሥጋ አልተፈጠረም፣ያን ጊዜ የሁላችን አባት አዳም አልተፈጠረም የሁላችን እናት ሔዋንም ከጐኑ አልወጣችም::መንፈስቅዱስንም በመ ለኮት ባሕርዩ አባትና ልጅ ሳይኖረው መንፈስ ቅዱስ ሲባል አገኘነው::ነገር ግን በቸርነቱ ባሕርዩ እኛን በውኃ በጥምቀት ወለደን አብም ወለደን ወልድም ወለደን መንፈስቅዱስም ወለደን:: ወልድ ስለአባቱና ስለራሱ እኔም አባታችሁ ነኝ አባቴም አባታችሁ ነው አለ::ቈላ ፪፥፲፱

፲፱ ስለ መንፈስቅዱስም ከውኃና ከመንፈስቅዱስ ያልተወለደ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት አይቻለውም:: ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነው ከመንፈስም የተወለደ መንፈስ ነውና አለ::አብ የቸርነቱ ብዛት አብ እንደ ወለደን ወልድም በይቅርታው ብዛት ወለደን መንፈስቅዱስም በይቅርታውና በጸጋው ታላቅነት ወለደን:: አብ ሕያው እንደሆነ ወልድም የአብ ልጅ ስለሆነ ሕያው ነው:: ወልድም ሕያው እንደሆነ

ወልድ ሕያው መንፈስቅዱስሂ ሕያው ወማሕየዊ በእንተ አባግዒሁ ለወልድ።ዮሐ፫፥፫ ፤፩፥፳፩

፳ በከመ አብ አፍቀረነ ወኢምሕኮ ለወልዱ ዘያፈቅር እምኔነ ወልድሂ አፍቀረነ ወመጠወ ነፍሶ ለቤዛ አባግዒሁ። ወበከመ ወልድ አፍቀረነ ወመጠወ ነፍሶ ቤዛ አባግዒሁ ተአሠርነ በአኀባለ ሥላሴ ወተሞቃሕነ በሰንሰሌሁ ዘኢይትሌለይ ወተቀነውነ በቅንዋተ ፍቅሩ ዘኢይትመላሕ እምአልባቢነ።አኀዝናሁ ወኢንኀድጎ ውእቱሂ አፍቀረነ ወኢይገድፈነ።አስመክነ ዲቤሁ በሃይማኖት ወኢንትገኀሥ እምኔሁ ለይምን ወለፅግም። አንበርናሁ ከመ ሕልቀት ውስተ ልብነ ወከመ ማዕተብ ውስተ መዝራዕትነ።

፳፩ ወደይናሁ ከመ ባሕርይ ውስተ አስከሬነ ልብነ ወከመ መካልየ ወርቅ ውስተ መዝገበ ኀሊናነ።ለበስናሁ ከመ ሞጣሕት ወተዓጸፍናሁ ከመ ዓጽፈ ሜላት። ቀነትናሁ ከመ ሰይፍ ዘሐራ ነገሥት ወተወልተውናሁ ከመ ወልታ መዊዕ ዘድልው ለንዋየ ጸብዕ፡ አስመ መልዐ ውስተ ልብነ ፍቅረ ዚአሁ ከመ ተከዜ ግዮን በወርኀ ኤሉል። ዮሐ፫፥፲፮

፳፪ ወከመ ተከዜ ዮርዳኖስ ዘጊዜ ማእረር። ከመ ተከዜ ጤግሮስ አሜ ክረምት ወከመ ተከዜ ኤፍራጥስ አመ ይሰዊ ሥርናይ።ሰቀዮ ለልብነ በአፍላገ ወንጌል ወአፅበቶ ለሐመርነ ውስተ ቀላየ ሃይማኖት።መስቀረ ገብረ እምዕፀወ ሊባኖስ ዘውእቶሙ ነቢያት አዕፁቀ አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ።ወኖትያቲሂ አርአየ እለ ይትኬወሩ ውስተ ባሕረ ዓለም ፲ወ፪ ዕደወ ኃይል ዘእም ፲ወ፪ ሕዝበ ዲዮስጰራ ዘውእቶሙ ሐዋርያት። ወለመርድአ ግብር ዘይትገሀ ለሥርዓተ አሕማር ዘሃይማኖት ኀረየ ፩ ወሬዛ ዘእምነ ተርሴስ ዘቂልቅያ ዘእምሕዝበ ብንያም ዘውእቱ ጳውሎስ ዘጽሑፍ ዜናሁ ውስተ መጽሐፈ አብረክሲስ እንተ ይእቲ መጽሐፈ ዜናሆሙ ለሐዋርያት። ወሀየንተ መቃድፍ አርአየ ፸ ዕደወ እለ ይትራድኡ ለአርውዮ ሐመር። ማቴ ፲፥፩፳ ሉቃ፫፥፩ ሐዋ፳፪፥፫-፲፩

፳፫ ንግባእኬ ኀበ ዘለፋሁ ለአርዮስ ዘይቤ ፍጡር ውእቱ ክርስቶስ። ኦ ዕውረ ልብ አርዮስ ትብልኑ ከመ ክርስቶስ ፍጡር ውእቱ ዘበእንቲአሁ ተብህለ በነቢይ እምቅድመ ፀሐይ ሀሎ ስሙ። ወከዕበ ይቤ ወለድኩከ እምከርሥ እምቅድመ ኮከበ ጽባሕ። ለሊሁኒ ይቤ በወንጌል ስብሐኒ አባ በስብሐቲከ ዘሀሎ ምስሌከ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም። ወመጽአ ቃል እምሰምይ ዘይብል ሰባሕኩከሂ ወዓዲ እሴብሐከ። እመሰ ፍጡር ውእቱ ክርስቶስ እምአይቴ እምተረክበ ስብሐቲሁ እምቅድመ ፍጥረተ ዓለም።

መንፈስዱስም ስለወልድበጎች (ምእመናን) ሕያውና ሕይወትን የሚሰጥ ነው። ዮሐ፫፥፫ ፤፩፥፳፩

፳ አብ እኛን እንደወደደን የሚወደው ልጁንም እንዳልራራለት ወልድም ወደደን ነፍሱንም ስለበጎቹ ቤዛ ሰጠ መንፈስቅዱስም ወደደን ወደ መንጋዎቹም መወረድን አልናቀም በሥላሴ ገመድ ታሠርን በማይለያይ ሰንሰለቱም ታሠርን ከልቦቻችን በማይነቀሉ የፍቅሩ ችንካሮች ተቸነከርን። ያዝነው አንለቀውም እርሱም አቀፈን አልተወንም ወደርሱ በሃይማኖት አቀረበን ከእርሱም ወደቀኝ ወደግራ አንሸሽም እንደ ቀለበት በልባችን እንደማኅተም በክንዳችን አኖርነው።

፳፩ እንደ ዕንቁ በልባችን ሣጥን አስቀመጥነው እንደወርቅ ማንቲም በኅሊናችን መዝገብ አኖርነው። እንደ ግምጃ ለበስነው እንደ ሐር ግምጃ ተጐናጸፍነው እንደ ነገሥታት ወታደሮች ሰይፍ ታጠቅነው ለጦር ዕቃ እንደ ተዘጋጀ የድል ጋሻ ተደገፍነው ተከዜና ግዮን በኢሉል ወር እንደሚመሉ ፍቅሩ በልባችን መልቶአልና። ዮሐ፫፥፲፮

፳፪ እንደ መከር ጊዜ የዮርዳኖስ ወንዝ እንደክረምት ጊዜም የጤግሮስ ወንዝ ስንዴ ሲያሹት እንደሚሆን የኤፍራጥስ ወንዝ ልባችንን በወንጌል ፈሳሽነት አረሰረሰው መርከባችንን በሃይማኖት ቀላይ አስዋኘው። ከሊባኖስ እንጨቶች መርከብን አደረገ እኒሁም የአብርሃምና የይስሐቅ የያዕቆብም ቅርንጫፎች ነቢያት ናቸው፤ ዋናተኞችንም በዓለም ባሕር የሚቀዝፉ ከአሥራሁለቱ የስደት ሕዝቦች አሥራሁለቱን የኃይል ሰዎች መረጠ እኒሁም ሐዋርያት ናቸው። ለመ ርከብ ሥርዓት ለተማሪ ሥራ የሚተጋ የቂልቅያ ግዛት ከሆነች ከጠርሴስ ከብንያም ሕዝብ ወገን የሆነ አንድ ጕልማሳ መረጠ ይኸውም ታሪኩ በአብረክሲስ መጽሐፍ የተጻፈ ጳውሎስ ነው። ይኸውም የሐዋርያት የዜናቸው መጽሐፍ ነው ።በመቅዘፊያ ፈንታ መርከብን ለማሮጥ የሚረዱ ሰባ ወንዶችን ገለጠ።ማቴ ፲፥፩፳ ሉቃ፫፥፩ ሐዋ፳፪፥፫-፲፩

፳፫ ክርስቶስ ፍጡር ነው ያለ አርዮስን ወደ መዝለፍ እንመለስ። ልብህ የታወረ አርዮስ ሆይ ስለርሱ በነቢይ ከፀሐይ አስቀድሞ ስሙ አለ ሁለተኛም ከአጥቢያ ኮከብ አስቀድሞ ከሆድ ወለድሁህ ተብሎ የተነገረለትን ክርስቶስ ፍጡር ነው ትላለህን። እርሱም ራሱ በወንጌል አባት ሆይ ዓለም ሳይፈጠር አስቀድሞ ከአንተ ጋር ባለ ክብር አክብረኝ አለ፣ ከሰማይም አከበርሁህ ገናም አከብርሀለሁ የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ። ክርስቶስ ፍጡር ከሆነ እንግዲህ ከዓለም መፈጠር አስቀድሞ ክብሩ ከወዴት መጣ ዓለም

ወእመሂ ኢተሰብሐ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም እምኢይቤሎ አቡሁ ሰባሕኩከሂ ወዓዲ እሴብሐከ፡፡ በእንተሰ ህላዌ መለኮት ይቤ በአፈ ነቢይ እምቅድመ ዓለም ወለደኒ እምቅድመ ያስተርኢ ጽንዐ ሰማያት ወእምቅድመ ይጣዕጦዕ መሠረተ አውግር፡፡ መዝ፻፱፥፫ ምሳ፰፥፳፭ ዮሐ፲፯፥፭

፳፬ ወበእንተኒ ህላዌ ትስብእት ትብል ቅድስት ኦሪት ወይቤ እግዚአብሔር አዳም ኮነ ከመ ፩ እምኔነ፡፡ በእንተ ልደቱ ዘእምአብ ይቤ ዮሐንስ ወንጌላዊ ቀዳሚሁ ቃል ውእቱ ወውእቱ ቃል እምኀበ እግዚአብሔር ውእቱ ወእግዚ አብሔር ውእቱ ቃል ወከማሁ እምቀዲሙ ኀበ እግዚአብሔር ውእቱ ወኵሉ ቦቱ ኮነ ወዘእንበ ሌሁሰ አልቦ ዘኮነ፡፡ ዘፍ፫፥፳፪

፳፭ ስማዕ ዘንተ ቃለ ወንጌላዊ እስመ ዘመለኮት ይትናገር፡፡ ወያቀድም ወይብል ቀዳ ሚሁ ቃል ውእቱ፡፡ቃለ ይሰምዮ ለወልድ በእን ተ ዘይዜኑ ትእዛዘ አብ በከመ ይቤ ለሊሁ ኵሎ ዘሰማዕኩ በኀበ አብ እነግር፡፡ ወእምዝ ያተሉ ወይብል ወውእቱ ቃል እምኀበ እግዚአብሔር ውእቱ፡፡ ዝኒ ከመ እምኀበ እግዚአብሔር ውእቱ ይነግር ወከመ ኢታምስሎሙ ነቢበ ዘበእዝን ወመልክዐ አልቦ ይሜልስ ወይብል ወእግዚአብሔር ውእቱ ቃል፡፡

፳፮ አንሥአ ርእሰ ኀሊናሁ ንጽሕት ወንጌላዊ ከመ ይትናገር ልዑላተ ወይቤ ዘቦቱ ኵሉ ኮነ፡፡ ወዘእንበሌሁሰ አልቦ ዘኮነ፡፡ ናሁኬ አለበወ ወአጠየቀ ከመ አልቦ ዘገብረ አብ ዘእንበለ ወልድ፡፡ ከመ ለሊሁ ቃል ውእቱ ዜነው፡፡ ወከመ ምስለ አብኒ እምቅድመ ዓለም ህልወ አይድዐ፡፡ ወከመ ለሊሁኒ ቃለ እግዚአብሔር ውእቱ ነገረ፡፡ ወከመ ፍጥረተ ዓለምኒ ዘእንበለ ወልድ አልቦ ዘኮነ አጠየቀ፡፡ ሰይፈ ልሳኑ ለዮሐንስ ወንጌላዊ መተረ ልሳና ለአርዮስ ዘይነብብ ጽርፈተ ላዕለ አምላክነ፡፡ስማዕኬ ኦ አርዮሳዊ ዘከመ ይቤልዎ አይሁድ ለእግዚእነ ፶ ዓመት አልብከ አብርሃምሃ ርኢከ ወነሥኦ እብነ ካዕበ ከመ ይውግርዎ፡፡ ዮሐ ፩፥፫ ፲፰፥፶፱

፳፯ ይኄይስ እበደ ዚአሆሙ እምእበደ ዚአከ፡፡ አማንኬ ይቤሉ በእንተ ትስብእቱሰ ይደምጽ እስመ ፴ወ፫ ዓመቱ ለኢየሱስ እስከ ከመ ተሰቅለ፡፡ አማንኬ የሐጽጽ ፴ እም፶ ትልቈ ዓመተ ልደቱ ዘእማርያም ወኢያእመሩ ልደቶ ዘእምአብ ወመሰሎሙ ወልደ ዮሴፍ ውእቱ፡፡ ርእዩ እሞ ምድራዊተ ወኢርእዩ አቡሁ ሰማያዌ፡ ርእዩ ውርዙቶ ዘበሥጋ ወኢያእመሩ ህላዌሁ እምቅድመ ዓለም፡፡ ርእይዎ እንዘ ይረፍቅ ምስለ ኃጥአን ወይትገሰስ በእደ ዘማዊት ወኢርእይዎ እንዘ ይጼዓን ዲበ ኪሩቤል ወይትቄደስ እም ሱራፌል፡፡ መጽአ ኀቤሆሙ በትሕትና ከመ

ከመፈጠሩ አስቀድሞ ክብሩ ባይገለጥ አባቱ አከበርሁህ አሁንም አከብርሀለሁ ባላለው ነበር፡፡ ስለ መለኮት ህልውናው በነቢይ አፍ ከዓለም አስቀድሞ ወለደኝ የሰማያት መጽናት ሳይታይ የተራሮች መሠረት ሳይከነዋወን አስቀድሞ ወለደኝ አለ፡፡መዝ፻፱፥፫ ምሳ፰፥፳፭ ዮሐ፲፯፥፭

፳፬ ስለ ትስብእቱ ህልውና የከበረች ኦሪት እንዲህ አለች እግዚአብሔርም አለ አዳም ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ፡፡ከአብ ስለመወለዱም ወንጌላዊ ዮሐንስ በመጀመሪያ ቃል ነበረ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ ያም ቃል እግዚአብ ሔር ነበረ የመጀመሪያውም እንደርሱ ከቀድሞ ጀምሮ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው ሁሉ በእርሱ ሆነ ያለርሱም የሆነ የለም አለ፡፡ ዘፍ፫፥፳፪

፳፭ ይህን የወንጌላዊ ቃል ስማ መለኮት በመጀመሪያ ቃል ነበረ ብሎ የሚናገረውን ያስቀ ድማልና፡፡ የአብን ትእዛዝ ስለሚናገር ወልድን ቃል አለው እርሱ ራሱ በአብ ዘንድ የሰማሁትን እናገራለሁ እንዳለ ከዚህም በኋላ አስከትሎ ያም ቃል ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው ይህም ከእግዚ አብሔር ዘንድ እንደሚናገር ነው በጆሮ እንደሚ ሰማ ንግግር አታስመስለው ሦስት የሚሆን አካ ልም የለውም አትበል፡፡ ያም ቃል እግዚአብሔር ነው አለ፡፡

፳፮ ወንጌላዊ ከፍ ከፍ ያሉትን ይናገር ዘንድ ንጹህ የሚሆን የኀሊናውን ራስ አነሣ ሁሉ በእርሱ ሆነ ያለርሱም የሆነ የለም አለ፡፡ እነሆ አብ ያለወልድ የፈጠረው እንደሌለ ፈጽሞ አስረዳን እርሱም ራሱ ቃል ተናገረ ከአብም ጋር ከዓለም አስቀድሞ መኖሩን አስታወቀ እርሱም ቃል እግዚአብሔር እንደሆነ ነገረን የዓለም ፍጥረታትም ያለወልድ የተፈጠረ እንደሌለ አስገ ነዘቡ የወንጌላዊ ዮሐንስ የአንደበቱ ሰይፍ በአም ላካችን ላይ ስድብን የሚናገር የአርዮስን አንደ በት ዘጋ፡፡ አርዮሳዊ ሆይ አይሁድ ጌታችንን ኀም ሳ ዓመት አልሞላህም አብርሃምን ግን አየህ እንዳሉት ሰማ ሊወግሩትም ደንጊያ አነሡ፡፡ ዮሐ፩፥፫ ፲፰፥፶፱

፳፯ ከአንተ እብደት የእነርሱ እብደት ይሻ ላል ስለ ትስብእቱ በእውነት ተናገሩ እስከ ተሰቀለበት ጊዜ ድረስ የኢየሱስ ዕድሜ ሠላሳ ሦስት ዓመት ነውና በእውነት ከማርያም የተወ ለደው ልደቱ ሠላሳ ከኀምሳ ያንሣል፡ ከአብ የተ ወለደውን ልደቱን አያውቁም የዮሴፍም ልጅ ይመስላቸው ነበር፡፡ ምድራዊት እናቱን አዩ ሰማ ያዊ አባቱን ግን አላዩም በሥጋ የሆነ ጉልምስ ናውን አዩ ከዓለም አስቀድሞ ያለ ህልውናውን ግን አላወቁም፡፡ከኃጥአን ጋር ሲቀመጥ በአመ ንዝራይቱ እጅ ሲዳሰስ አዩት በኪሩቤል ሠረገላ ተቀመጦ በሱራፌል ሲመሰገን ግን አላዩትም፡፡

ኢያእምርዎ ወኢያስተርአዮሙ በዕበየ መለኮቱ ከመ ኢይለብውዎ:: ሉቃ፯፥፴፯ ዮሐ፩፥፩

፳፰ ወባሕቱ ደጕዖሙ በሐጸ ቃል ሶበ ይብል ዘእንበለ ይትወለድ አብርሃም ሀሎኩ አነ:: መሰሎሙ ከመ ዘአብደ ወተሐዘብዎ ከመ ዘሐሰወ:: ወበእንተዝ ነሥኡ እብነ ከመ ይውግርዎ:: ወአንተሰኬ ኦ አርዮስ ትብል እንከ ክርስቲያናዊ አነ ወጥሙቅ::ወእመሰ ክርስቲያናዊ አንተ በስመ መኑ ተጠምቀ በስመ አብኑ ዘእንበለ ወልድ::ናሁኬ ኢይደሉ ተጠምቆ ዘእንበለ በሥላሴ በከመ ይቤ በወንጌል እንዘ ታጠምቅዎሙ በሉ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ:: ወእመሂ ትብል ተጠመቁ በስመ አብ ፈጣሪ ወበስመ ወልድ ፍጡር ናሁኬ አሕሠምከ ጥምቀተከ እስመ ረሰይከ ጸጋ ጥመቀትከ ላዕለ ፍጡራን:: ማቴ፳፰፥፲፱

፳፱ ወበእንተ ቀሪበ ቍርባንኒ ትብልኑ እበልዕ ሥጋ እጓለ እመሕያው ዘእንበለ ኃይለ መለኮት ወእሰቲ ደመ ሰብእ ዘእንበለ ቱሳሔ መንፈስቅዱስ:: ኮንከ ነሣቲሃ ለሕግ እስከ ለገሢሰ አብድንተ ሰብእ ታረኵስ ኦሪት እፎኬ እንከ ለበሊዐ ሥጋ ሰብእ:: እመሰ ይደልዎ ለሰብእ በሊዐ ሥጋሆሙ ለቅዱሳን ወእምደለዎሙ ለእስራኤል በሊዐ ሥጋሁ ለሙሴ እስመ ውእቱ መጋቤ ሕጎሙ ወተመጣዌ ኦሪቶሙ:: ወእም ደለወነ ለነሂ ከመ ንብላዕ ሥጋሆሙ ለሐዋርያት ወከመ ንስቲ ደሞሙ ለአርዳአ ኢየሱስ ክርስቶስ::

ዘሌ፲፮፥፳፱

፴ እመሰ ይትቄደስ ሥጋሁ ለፍጡር በደመ ፍጡራን እምተቀደሱ አበው በደመ አቤል ወእምድኅኑ በሞቱ እምፍትሐ ኵነኔ ዘወጽአ ላዕለ አዳም::ወጽአ ትእዛዝ እምኀበ እግዚአብሔር ኀበ አብርሃም ከመ ይሡዖ ለይስሐቅ ወልዱ ወሶበ ተኀበለ ለሕርደቱ ወመልሐ መጥባሕቶ ለጠቢሕ አኀደጎ ቃለ እግዚአብሔር ከመ ኢይጥብሖ:: ወአውረደ ሎቱ ቤዛሁ በግዐ እስመ እሙር ውእቱ በመጽሐፈ ሕግ ወሥርዓት ወኢእዙዝ በሊዐ ሥጋሁ ለእጓለ እመሕያው:: ወጥብሖተ በግዕሰ ወብልዓተ ሥጋሁ ልማድ ውእቱ:: እመሂ ለበሊዕ ወእመሂ ለሠዊዕ:: አዘዞ እግዚአብሔር ከመ ያመክሮ ወይቤሎ ሡዕ ወልደከ ዘታፈቅር ይስሐቅሃ:: ወካዕበመ ይቤሎ ኢታውርድ እዴከ ላዕለ ወልድከ አእመርኩ ከመ ታፈቅረኒ:: ቀዲሙሰ ኢያእመረኑ እግዚአብሐር ከመ ያፈቅሮአብርሃም ሐሰ ሎቱ:: ዘፍ፳፪፥፩-፲፰ ያዕ፪፥፳፩

፴፩ ወባሕቱ ኀደገ ለነ ትእምርተ ከመ ናእምር ዘከመ ያፈቅሮ አብርሃም ለእግዚአብሔር ከመ ኢንበል በምንትኬ አፍቀሮ እግዚአብሐር ለአብርሃም ድንግልኑ ውእቱ አው መነኩስ ሰማዕትኑ ውእቱ አው መስተጋድል በለቢሰ ጻማ::

ወደ ነርሱ በትህትና መጣ እነርሱ ግን ፈጽመው አላወቁትም እንዳያስተውሉት በመለኮቱ ክብር አልተገለጠላቸውም::ሉቃ፯፥፴፯ ዮሐ፩፥፩

፳፰ ዳሩ ግን አብርሃም ሳይወለድ እኔ ነበርሁ ባለ ጊዜ በቃል ፍላፃ ነደፋቸው ያበደ መሰላቸው ውሸት እንደሚናገር ታዘቡት፣ስለዚህም ይወግሩት ዘንድ ደንጊያ አነሡ አንተም አርዮሳዊ ሆይ ራስህን እኔ ክርስቲያን የተጠመቅሁኝ ነኝ ትላለህ አንተ ክርስቲያን ከሆንህ እንግዲህ በማን ስም ተጠመቅህ ያለወልድ በአብ ስም ነውን እነሆ በወንጌል ስታጠምቋቸው በአብና በወልድ በመንፈስቅዱስም ስም በሉ እንደተባለ በሥላሴ ካልሆነ በቀር መጠመቅ አይቻልም አይገባምና፣ ፈጣሪ በአብ ስም ፍጡር በሆነ በወልድም ስም ተጠመቁ ብትል እነሆ ጥምቀትህን አረከስህ የጥምቀትህን ጸጋ በፍጡ ራን ላይ አድርገሀልና:: ማቴ፳፰፥፲፱

፳፱ ስለ ቁርባን መለኮት ያልተዋሀደው የሰው ልጅ ሥጋ እበላለሁ መንፈስቅዱስ ያልለወጠው የሰው ደም እጠጣለሁ ትላለህን ኦሪት ርኩስ የምትለውን የሰው በድን እስከ መዳሰስ ደርሰህ ሕግን የምታፈርሣት ሆንህ::እንግዲህ የሰው ሥጋ ለመብላት እንደምን ይሆናል::ለሰው የቅዱሳንን ሥጋ መብላት ከተገባው እስራኤል የሙሴን ሥጋ መብላት በተገባቸው ነበር፡ እርሱ የሕጋቸው አስተዳዳሪ ኦሪታቸውን የተቀበለ ነውና፡ እኛም የሐዋርያትን ሥጋ እንበላ ዘንድ በተገባን ነበር የኢየሱስ ክርስቶስን ደቀመዛሙርት ደማቸውን ልንጠጣ በተገባን:: ዘሌ፲፮፥፳፱

፴ ፍጡር በፍጡራን ደም የሚከብር ቢሆንስ አባቶች በአቤል ደም በከበሩ፣ በሞቱም በአዳም ከተፈረደው የሞት ፍርድ በዳኑ ነበር:: ልጁ ይስሐቅን ይሠዋው ዘንድ ከእግዚአብሔር ዘንድ ትእዛዝ ወደ አብርሃም መጣ:: ሊሠዋው ተደፋፍሮ ለማረድ ቢላውን ሲመዝ የእግዚአብሔር ቃል እንዳያርደው አስተወው:: ቤዛውንም በግ አወረደለት:: በሕግና በሥርዓት መጽሐፍ የታወቀ ነውና፡ የሰውን ልጅ ሥጋ መብላት አልታዘዘምና::የበጉ መታረድ ሥጋውንም መብላት ግን ልማድ ነው:: ለመብላትም ቢሆን ለመሠዋትም ቢሆን ይፈትነው ዘንድ እግዚአብሔር አዘዘው የምትወደው ልጅህ ይስሐቅን ሠዋልኝ ብሎ፡ ሁለተኛም እጅህን በልጅህ ላይ አታሳርፍ እንደምትወደኝ ዐወቅሁ አለው ቀድሞውንስ እግዚአብሔር አብርሃም እንደሚወደው አያውቅምን፣ አይደለም.:: ዘፍ፳፪፥፩-፲፰ ያዕ፪፥፳፩

፴፩ ዳሩ ግን አብርሃም እግዚአብሔርን እንደሚወደው እናውቅ ዘንድ ምልክት ተወልን እግዚአብሐር አብርሃምን ስለምን ወደደው ድንግል ነውን ወይስ መነኩሴ ሰማዕት ነውን ወይስ ድካምን በመልበስ የሚጋደል ነው እንዳንል::

ረከብነኬ በኀበ አብርሃም ገድለ ኵሎሙ ቅዱሳን
ቀንዐ ለአምልኮ እግዚአብሔር ወአውዐየ ቤተ
አማልክተ አበዊሁ ምስለ ጣዖታቲሆሙ። ወበእ
ንተዝ ኮነ አቡሁ ለሙሴ ዘአውፅአ እሳተ እማዕ
ጠንታቲሆሙ ለደቂቀ ቆሬ እስከ በልዖሙ።
ዘኁ፲፮+፩-፴፭

፴፪ ወካዕበ ኮነ አቡሁ ለኤልያስ ዘአው
ዐዮሙ ለ፪ አርእስተ ፶ ዕደው በአውርዶ እሳት
እምኀበ እግዚአብሔር ዘውእቶሙ ሐራ ንጉሥ
መምለክያነ ጣዖት። ፪ ነገ ፩+፩-፲፪

፴፫ ወወፅአት ትእዛዝ እምኀበ
እግዚአብሔር ላዕለ አብርሃም ከመ ይፃእ እም
ቤተ አቡሁ ወእምብሔረ ሙላዲሁ። ወወፅአ
እንዘ ይትፌሣሕ በእግዚአብሔር። ወበእንተዝ
ተሰምየ አቡሆሙ ለመነኮሳት ዘቦሙ ትእዛዝ
ለኅዲገ አበው ወውሉድ ወለኅዲገ አዝእርት
ወገራውህ። ተመከረ በሂደተ ብእሲቱ ሳራ
እምኀበ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ወእምአቤሜሌክ
ንጉሠ ጌራራ። ወበእንተዝ ኮነ አቡሆሙ
ለግፉዓን። አዘዞ እግዚአብሔር ከመ ይትገዘር
አመ ፺ወ፱ ዓመታቲሁ ወኢኀፈረ ከሢተ ዕርቃና
ለተከስቦ ከመ ደቂቅ።በእንተዝ ተሰምየ አቡሆሙ
ለሕፃናት ወኢፈርሀ ሕማመ ተወቅዮ ቍልፈተ
ነፍስቱ እንዘ አረጋዊ ውእቱ። ወበእንተዝ
ተሰምየ አቡሆሙ ለሰማዕታት እስመ ኢየሐጽጽ
ሕማመ ግዝሮሙ ለአእሩግ እምሕማመ ኀርደ
ቶሙ ለንዑሳን። ዘፍ፲፬+፩-፳፤፲፯+፳፭፤፳+፩-፲፰

፴፬ ተአዘዘ ከመ ይሠውዖ ለይስሐቅ ወልዱ
ዘያፈቅር ወኢምሕኮ አብርሃም ለወልዱ ዘያ
ፈቅር አብደረ ይግበር ትእዛዘ እግዚአብሔር
እምይምሐኮ ለይስሐቅ ወልዱ።ተሐበለ ከመ
ይሕርዶ ወአስከቦ ከመ ይዝብሖ። ወአውረደ
እግዚአብሔር በሐኰ ጸዓዳ ለተውላጠ ይስሐቅ
ወልደ አብርሃም።እግዚአብሔርኒ ኢምሕከ
ወልዶ ዘያፈቅር ወፈነዎ ከመ ይሠገው እምዘ
ርአ ይስሐቅ ወልደ አብርሃም ዘውእቱ በግዕ
በኀበ ኢሳይያስ ወዮሐንስ። ኀብስተ ሥርናይኒ
ወሞጻሕተ ወይን በኀበ መልከጼደቅ። ላሕም
መግዝዕ በኀበ ሉቃስ ወመሥዋዕት ንጹሕ በኀበ
ኵሎሙ ሐዋርያት ዘአዘዘ ከመ ያዕርጉ ለሥ
ርየተ ኃጢአተ ኵሎሙ አሕዛብ እምሥራቀ
ፀሐይ እስከነ ዐረብ እምአጽናፈ ሰሜን ወእስከ
ደቡብ። ዘፍ፳፪+፲፫ ኢሳ፶፫+፯ ዮሐ፩+፳፱

፴፭ አእመረኬ ፈጣሪ ከመ ኢይትቄደስ
ሰብእ በቍርባነ ሥጋሁ ለሰብእ ዘእንበለ በቍርባነ
ሥጋሁ ለወልደ እግዚአብሔር ወተሠገወ እም
ውሉደ ሰብእ።አእመረኬ ሕያው ዘኢይመውት
ከመ ኢይትቄደስ እጓለ እመሕያው በቍርባነ
ደሙ ለእጓለ እመሕያው ዘእንበለ በቍርባነ ደሙ
ለወልደ እምላክ ሕያው ዘተሠገወ እምእጓለ እመ

በአብርሃምስ ዘንድ የቅዱሳንን ሁሉ ገድል አገኘን
ለአምልኮ እግዚአብሔር ቀንቶ የአባቶቹን አማል
ክት ቤት ከጣዖቶቻቸው ጋር አቃጠለ ስለዚህም
ነገር እስክትበላቸው ድረስ ከቆሬ ልጆች ማዕጠ
ንት እሳትን ላወጣ ለሙሴ አባቱ ሆነ።
ዘኁ፲፮+፩-፴፭

፴፪ ዳግመኛ ከእግዚአብሔር ዘንድ እሳት
በማውረድ ሁለቱን የኀምሳ አለቆች ላቃጠላቸው
ለኤልያስ አባት ሆነ። እኒሁም ጣዖትን የሚያመ
ልኩ የንጉሥ ወታደሮች ናቸው።፪ ነገ ፩+፩-፲፪

፴፫ ከአባቱ ቤት ከትውልድ ሀገሩም
እንዲወጣ ከእግዚአብሔር ዘንድ ትእዛዝ ወደ
አብርሃም መጣ፡ በእግዚአብሔርም ደስ እያለው
ወጣ።ስለዚህም ነገር አባቶችንና ልጆችን አዝዕ
ርትና እርሻዎችን ስለመተው ትእዛዝ ላለባቸው
ለመነኮሳት አባታቸው ሆነ። በግብጽ ንጉሥ በፈ
ርዖን በጌራራም ንጉሥ በአቤሜሌክ ዘንድ
ሚስቱን በመነጠቅ ተፈተነ፤ስለዚህም ለሚገፉት
ሰዎች አባታቸው ሆነ፡በዘጠና ዘጠኝ ዕድሜው
እንዲገረዝ እግዚአብሔር አዘዘ። እንደ ልጅ
ለመገረዝ ዕርቃኑን ለመግለጥ ግን አላፈረም ስለ
ዚህም የሕፃናት አባት ተባለ ሽማግሌም ሲሆን
የሰውነቱን ሸለፈት ለመቆረጥ አልፈራም ስለዚህ
የሰማዕታት አባት ተባለ የሽማግሌ የመገረዝ
ሕማም ከብላቴናዎች የመታረድ ሕማም አያንስ
ምና። ዘፍ፲፬+፩-፳፤፲፯+፳፭፤፳+፩-፲፰

፴፬ የሚወደው ልጁ ይስሐቅን እንዲሠ
ዋው ታዘዘ ለልጁ ለይስሐቅ ከሚራራለት ይልቅ
የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ይፈጽም ዘንድ መረ
ጠ። ሊያርደውም ተደፋፈረ ሊሠዋው በሆዱ
አስተኛው። እግዚአብሔር ለአብርሃም ልጅ ለይስ
ሐቅ ለውጥ ነጭ ሙክት አወረደ እግዚአ
ብሔርም ለሚወደው ልጁ አልራራም ከአብርሃም
ልጅ ከይስሐቅ ዘር ሰው ሆኖ ይወለድ ዘንድ
ላከው ይኸውም በኢሳይያስና በዮሐንስ ዘንድ
በግ በመልከጼዴቅ ዘንድ የስንዴ ኅብስትና
የወይን ጭማቂ በሉቃስም ዘንድ ፍሪዳ ለሕዝቡ
ሁሉ ኃጢአት ሥርየት ከፀሐይ መውጫ እስከ
መግቢያ ከሰሜን ዳርቻ እስከ ደቡብ ዳርቻ ድረስ
ያሳርጉት ዘንድ ባዘዙ ሐዋርያት ሁሉ ዘንድ ያለ
ደም የሆነ ንጹህ መሥዋዕት ነው። ዘፍ፳፪+፲፫
ኢሳ፶፫+፯ ዮሐ፩+፳፱

፴፭ ፈጣሪስ ከሰዎች ወገን ሰው ሆኖ
ከተወለደ ከወልደ እግዚአብሔር የሥጋው
ቁርባን በቀር ሰው በሰው ሥጋ ቁርባን እንደማ
ይድን ዐወቀ።ሕያውና የማይሞት እርሱ ከሰዎች
ልጆች ሰው ሆኖ ከተወለደ ሕያው ከሚሆን ከአ
ምላክ ልጅ የደም ቁርባን በቀር እንደማይቀደስ
ዐወቀ።ይህ ሕያው የማይሞት የሚሞት ሥጋን

ሕያው፡፡ ዝኩ ሕያው ዘኢይመውት ለብሰ ሥጋ ዘይመውት፡፡ ዝኩ ኃይል ዘኢይማስን ለብሰ ሥጋ ዘይማስን፡፡ ለውእቱ ሥጋ ዘይማስን ረሰዮ ነባቤ ዘኢይማስን፡፡ ኀደረ ለሐኰሁ ለአዳም ኀበ ወለተ አዳም ዘበ፰ወ፪ ትውልድ፡፡ አኮ ዘአምጽአ ሥጋ ንጽሕተ ለርእሱ እምሰማየ ሰማያት ከመ ይሠገው ባቲ፡ አላ ለሊሁ ኃይል ወረደ እንዘ ኢየሐጽጽ እምህላዌሁ፡፡ ወረደ እንዘ ኢይትሐወስ ወረደ እንበለ ድምፅ፡፡ ኀደረ ውስተ ማኅፀነ ድንግል እንዘ ኢይትጋባእ በሙላድ ወኢይ ትዔለድ በማኅፀን ተሠገወ ፈጣሪ እምወለተ ፍጡራን፡፡ ኢዕፁብ ሎቱ ለነዳቂ ኀዲር ኀበ ዘነደቀ ጽርሐ ኢኀሣር ሎቱ ለለሐኰ ለቢሰ ሥጋ ለዘለሐኰ፡፡ ዕብ፪፥፲

ለበሰ ያንን የሚሞት ሥጋ የማይሞት ሕያው አደረገው፡፡ ይህ የማይጠፋ ኃይል የሚጠፋ ሥጋን ለበሰ ያንን የሚጠፋ ሥጋ የማይጠፋና የሚናገር አደረገው አዳምን ያበጀው በስድሳ ሁለተኛው ትውልድ በተነሣች በአዳም ሴት ልጅ አደረ፡፡ ሰው ይሆንባት ዘንድ ለራሱ ንጽህት ሥጋ ከሰማየ ሰማያት ያመጣ አይደለም ኃይል የተባለ እርሱ ከህልውናው ሳይጉድል ወረደ እንጂ፡ ሳይቀላቀል ሄደ ሳይሰማ ወረደ በመዋለጃ አካል ሳይሰበሰብ በማኅፀንም ሳይወሰን በድንግል ማኅፀን አደረ፡፡ከፍጡራን ሴት ልጅ ፈጣሪ ሰው ሆኖ ተወለደ፡ ቤት ሠሪ በሠራው ቤት ማደር የሚያስጨንቀው አይደለም ለፈጣሪም የፈጠረውን ሥጋ መልበስ የሚያስቸግር አይደለም፡፡ ዕብ፪፥፲

፴፯ ንግባእኬ ኀበ ዘለፋሁ ለአርዮስ ኦ አርዮስ ሠርፀ ዕልወት ትብሎኑ ለፈጣሪ ፍጥረተ ዘይቤ አነ ወአብ ፩ ንሕነ ፍጡርኑ፡፡ ወዘይቤ ዓዲ ወዘኪያየ ሰምዐ ሰመዖ ለዘፈነወኒ ወዘኪያየ ክሕደ ክሕዶ ለዘፈነወኒ፡፡ ወዓዲመ ይቤ አልቦ ዘይክል መጺአ ኀበ አብ ዘእንበለ እንተ ኀቤየ፡፡ ወካዕበመ ይቤ ኵሉ ዘዚአከ ዚአየ ውእቱ ወዚአየኒ ዚአከ ውእቱ፡፡ ወዓዲመ ይቤ ኵሉ ዘቦ ለአቡየ ዚአየ ውእቱ፡፡ ወዓዲመ ይቤ በከመ አብ ሕያው አነሂ ሕያው በእንተ አብ ወዘበልዐ ሥጋየ የሐዩ በእንቲአየ፡፡ ናሁኬ አስተሳተፈነ ሕያው ወማኅየዊ በበሊዐ ሥጋሁ ምስለ መለኮተ ዚአሁ ወረሰየነ ሱቱፋነ ለሕይወተ ዚአሁ፡፡በከመ ይቤ ዮሐንስ ወንጌላዊ በውስተ መልእክቱ ቀዳማይ ወሱታፌነሰ ምስለ አብ ወምስለ ወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡ ዮሐ፲፬፥፮ ፩ዮሐ፩፥፫

፴፯ አርዮስን ወደ መውቀሱ እንመለስ፡ የክህደት ቡቃያ አርዮስ ሆይ እኔና አብ አንድ ነን ብሎ የተናገረ የፍጥረታትን ፈጣሪ ፍጡር ነው ትለዋለህን፡ ዳግመኛም እኔን ያየ አብን አይቷል ያለ ፍጡር ነውን፣ እንደገናም እኔን የሰማ የላከኝን ሰማው ያለ ዳግመኛም በእኔ በኩል ካልሆነ ወደአብ መምጣት የሚቻለው የለም አለ፡፡ ሁለተኛም የእኔ የሆነው ሁሉ የአንተ ነው የአንተም የሆነው ሁሉ የእኔ ነው አለ፡፡ዳግመኛም የአባቴ የሆነው ሁሉ የእኔ ነው አለ፡፡ ዳግመኛም አብ ሕያው እንደሆነ እኔም የአብ ልጅ ስለሆንሁ ሕያው ነኝ ሥጋዬን የበላ የእኔ ሥጋ ስለበላ በሕይወት ይኖራል አለ፡፡እነሆ ሕያውና ሕይወትን የሚያድል እርሱ ሥጋውን በመብላት ከመለኮቱ ጋር አንድ አደረገን ወንጌላዊ ዮሐንስ በመጀመሪያ መልእክቱ ኅብረታችን ከአብና ከልጁ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው እንዳለ በአባቱ ሕይወት ማኅበረተኞች አደረገን፡፡ ዮሐ፲፬፥፮ ፩ዮሐ፩፥፫

፴፰ ንሕነሰ ነአምነክሙ ሥጋሁ ለክርስቶስ ፍጡር ውእቱ ዘእምሥርወ አዳም ወሔዋን ወመለኮቱሰ ለሐኰሁ ውእቱ ለአዳም ወገባሬሃ ለሔዋን፡፡ ወሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢተገምረ በማኅፀን፡፡ ወሶበሂ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እመ ኢተረክበ ማኅተመ ድንግልናሃ ለእሙ እምድኅረ ልደቱ፡፡ ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢተሐቅፈ በአብራክ ወእመ ኢተገሰ በእእዳው፡፡ ወሶበሂ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢያንቅዐ ሐሊበ ድንግልና እምአጥባተ ወለት እንተ ኢተአምር ብእሴ፡፡ ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢልህቀ በበሕቅ፡፡ ወሶበሂ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢይቤ ዘእንበለ ይትወለድ አብርሃም ሀሎኩ አነ፡፡ ወሶበሂ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢኮነ ስምዐ አብ በእንቲአሁ እንዘ ይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ሎቱ ስምዕዎ፡፡ ወዓዲመ እምኢነበረ ዲቤሁ መንፈስቅዱስ በርእየተ ርግብ ዘሥጋ፡፡ ማቴ ፫፥፲፫-፲፯

፴፱ ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ

፴፰ እኛ ግን የክርስቶስ ሥጋ ከአዳምና ከሔዋን ባሕርይ የተገኘ ፍጡር እንደሆነ መለኮት ግን አዳምን ያበጀው ሔዋንንም የፈጠራት እንደሆነ እናምናለን፡፡ ሥጋው ፍጡር ባይሆን ኖሮ በማኅፀን ከመወለዱ በኋላ የእናቱ ማኅተመ ድንግልና ባልተገኘ ነበር፡፡ ሥጋው ፍጡር ባይሆን ኖሮ በጉልበት ባልታቀፈ በእጆችም ባልተዳሰሰ ነበር መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን ወንድ ከማታውቅ ሴት ልጅ ጡት የድንግልና ወተት ባልፈሰሰ ነበር፡፡መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን ኖሮ አብርሃም ሳይወለድ እኔ ነበርሁ ባላለ ነበር፡፡ ሥጋው ፍጡር ባይሆን ኖሮ በዮሐንስ እጅ ባልተዳሰሰ በዮርዳኖስም ባሕር ባልተጠመቀ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን አብ ይህ የምወደው ልጄ ነው እርሱን ስሙት ብሎ ስለርሱ ባልመሰከረ መንፈስቅዱስም ዳግመኛ በሥጋዊ ርግብ አምሳል በራሱ ላይ ባላረፈ፡፡ማቴ ፫፥፲፫-፲፯

፴፱ ሥጋው ፍጡር ባይሆን ለጥሙ

እም ኢሰአለ ማየ ለጽምኡ እምሳምራዊት። ወሶበሂ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢረሰዮ ለማይ ወይነ በቃና ዘገሊላ። ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢገሰሰት እንተ ይውሕዛ ደም ዘፈረ አልባሲሁ ወኃጥእትኒ እገሪሁ። ወሶበሰ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢይቤ በእንተ ዘገሰሰቶ ልብሶ አአመርኩ ከመ ኃይል ወፅአ እምኔየ። ኃይለ ይሰምዮ ለመለኮቱ ወበኃይለ መለኮቱ አይበሰ ነቅዓ ደማ። ወእምኢይቤ ካዕበ በእንተ ኃጥእትኒ እንተ ገሰሰት እገሪሁ ተኀድገ ለኪ ኀጢአትኪ። መኑ ይክል ኀዲገ ኃጢአት ዘእንበለ እግዚአብሔር ባሕቲቱ። ወሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እመኢጸውዓ ለወለተ ኢያኢሮስ ወለትየ እንዘ ይብል። ወሶበሂ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢያንሥአ ሕያውታ እምድኅረ ሞተት።

፴፱ ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢገብረ ጽቡረ ውስተ መሬት ምድር በምራቁ። ወሶበ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢ ከሠተ አዕይንቲሁ ለዘዕውሩ ተወልደ በቅብዐተ ምራቁ። ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢ ኖመ በከርሠ ሐመር እንዘ ይትነሥኡ መዋግ ድ። ወሶበሂ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢያዘሐና ለባሕር በተግሣጸ ነፋሳት።ማቴ፰፥፳፮ ዮሐ፱፥፩-፯

፵ ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢደ ክመ በሐዊረ ፍኖት።ሶበሰ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢያሕየዎሙ ለስቡራነ እግር ወእምኢያ ጕየዮሙ ከመ ሩጸተ ኃየል። ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊ ሁ ፍጡረ እምኢርኅበ። ወሶበሂ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢያጽገቦሙ ለ፶፻ ዕደው በኃምስ ኅብስት ወበ፪ ዓሣት። ማቴ፲፭፥፳፤፲፰፥፴፪-፴፱ ዮሐ፮፥፫-፲፬

፵፩ ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢበከየ በእንተ ሞተ አልዓዛር። ወሶበሂ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢያውጽኦ በጽዋዔ እምከርሠ ዝሕር። ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢተጽዕነ ዲበ እድግት ወዕዋላ። ሶበሂ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢተሰብሐ እምአፈ ደቂቅ ወሕፃናት።ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢተጸፍአ እምአግብርተ ሊቃነ ካህናት። ወሶበሂ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢያግብአ እዝነ ለዘመተሮ ጴጥሮስ በመጠባሕት።ወሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እመኢቆመ ቅድመ ዐውደ ጲላጦስ። ወሶበሂ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እም ኢይቤሎ ለጲላጦስ ወሶበሰ ኮነ እምዝ ዓለም መንግሥትየ እምተበአሱ ወእምተቃተሉ ሊተ ወዓልያንየ ከመ ኢያግብኡኒ ለአይሁድ ኅቤክ። ማቴ፳፭፥፲፮ ዮሐ፲፭፥፵፫ ፤፲፰፥፳፱

፵፪ ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እመኢሰለብዎ አልባሲሁ ሐራ ጲላጦስ። ወሶበሂ

ከሳምራዊቷ ሴት ውኃ ባልጠየቀ፣ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን የገሊላ ክፍል በምትሆን በቃና ውኃውን ወይን ባላደረገ፣ሥጋው ፍጡር ባይሆን ደም የሚፈሳት ሴት የልብሱን ጫፍ ኃጢአተኛ ዋም እግሮቹን ባልዳሰሰች መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን ልብሱን ስለዳሰሰችይቱ ሴት ከእኔ ኃይል እንደወጣ ዐውቄአለሁ ባላለ። መለኮትን ኃይል አለው በመለኮትም ኃይል የደሟን ፈሳሽ አደረቀ እግሮቹን ስለዳሰሰች ኃጢአተኛይቱም ሴት ኃጢ አትሽ ተሠርዮልሻል ባላላት ከብቻውን ከእግዚ አብሔር በቀር ኃጢአትን ማስተሠረይ እንግዲህ ማን ይችላል። ሥጋው ፍጡር ባይሆን ልጅ ብሎ የኢያኢሮስን ሴት ልጅ ባልጠራት ነበር መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን ከሞተች በኋላ ሕያዊት ሆና ባላስነሣት።

፴፱ ሥጋው ፍጡር ባይሆን በምራቁ እንትፍ ብሎ መሬት ላይ ጭቃ ባላደረገ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን ዕውር ሆኖ የተወለደውን ሰው ምራቁን በመቀባት ዓይኖቹን ባላበራ፡ ሥጋው ፍጡር ባይሆን ሞገድ ሲነሣ በመርከብ በውስጠኛው ክፍል ባልተኛ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን ነፋሳትን በመገሠጽ ባሕርን ጸጥ ባላደረጋት ነበር። ማቴ፰፥፳፮ ዮሐ፱፥፩-፯

፵ ሥጋው ፍጡር ባይሆን መንገድ በመ ሄድ ባልደከመ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን እግረ ሰባሮችን ባላዳናቸው እንደ ጕበዝ ሩጫም እንዲ ሮጡ ባላደረጋቸው።ሥጋው ፍጡር ባይሆን ባልተራበ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን አምስቱን ሺህ ሰዎች በአምስት እንጀራ በሁለት ዓሣዎች አራቱን ሺህ ሰዎች በሰባት እንጀራ በጥቂት ዓሣዎች ባላጠገባቸው ነበር። ማቴ፲፭፥፳፤ ፲፰፥፴፪-፴፱ ዮሐ፮፥፫-፲፬

፵፩ ሥጋው ፍጡር ባይሆን ስለ አልዓዛር ሞት ባላለቀሰ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን በመ ጣራት ከመቃብር ውስጥ ባላወጣው፣ ሥጋው ፍጡር ባይሆን በአህያይቱና በውርንጭላዋ ላይ ባልተቀመጠ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን በሕፃ ናትና በሚጠቡት አፍ ባልተመሰገነ።ሥጋው ፍጡር ባይሆን በሊቃነ ካህናት አገልጋዮች በጥፊ ባልተመታ ነበር። መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን በጴጥሮስ ሰይፍ የተቆረጠውን ሰው ጆሮ ባልመ ለሰ። ሥጋው ፍጡር ባይሆን በጲላጦስ አደባባይ ባልቆመ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን ጲላጦስን መንግሥቴ በዚህ ዓለም ቢሆን ኖሮ አይሁድ ወዳንተ አሳልፈው እንዳይሰጡኝ ባለሟሎቼ ፈጽ መው በተዋጉልኝ ነበር ባላለው ነበር። ማቴ፳፭፥፲፮ ዮሐ፲፭፥፵፫ ፤፲፰፥፳፱

፵፪ ሥጋው ፍጡር ባይሆን የጲላጦስ ወታደሮች ልብሱን ባልገፈፉት መለኮቱም ፈጣሪ

ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢኀፈረ ፀሐይ ነጽሮቶ ዕርቃኖ ወእምኢሠወረ ብርሃኖ በአጽልሞተ ዓለም። ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢይቤ አምላኪየ አምላኪየ ነጽረኒ ወለምንት ኀደገኒ። በሶበዚ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢይቤ ካዕበ አባ ውስተ እዴከ አማኅፅን ነፍስየ። ማቴ፳፯፥፳፯-፶፱

፶፫ ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢጥዕመ ሞተ በሥጋ። ወሶበዚ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢያንቀልቀላ ለምድር ወእምኢሰጠጠ ለመንጦላዕተ ቤተመቅደስ።ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢተረግዘ በኵናተ ሐራዊ። ወሶበዚ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እመ ኢያንቅዐ ኰኵሐ ንጥበተ ደሙ ወእምኢያንሥአ ሙታነ ጠለ ምሕረት ዘውኅዘ እምገቦሁ። ማቴ፳፯፥፶፱ ዮሐ፲፱፥፴፬

፶፬ ወሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢኖመ ውስተ ከርሠ መቃብር ከመ አብድንተ ትካት። ወሶበዚ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እመኢሣጣ ለነፍሱ ውስተ ሥጋሁ ለአንሥኦ በከመ ይቤ ለሊሁ ለልየ እሜጥዋ በፈቃድየ። ብውሕ ሊተ አንብራ ወካዕበ ብውሕ ሊተ አንሥኣ። ወዘንተ ትእዛዘ ነሣእኩ በኀበ አቡየ። ዮሐ፲፥፲፰

፶፭ ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እመኢረፈቀ ምስለ አርዳኢሁ ለበሊዐ ማዕድ በምሴተ እሑድ እንተ ባቲ ተንሥአ። ወሶበዚ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢነፍሐ ውስተ ገጾሙ ለአርዳኢሁ እንዘ ይብል ንሥኡ መንፈሰ ቅዱሰ ለእለ ኀደግክሙ ኀጢአት ይትኀደግ ሎሙ ወለእለ ኢኀደግክሙ ኢይትኀደግ ሎሙ። ሶበሰ ኢኮነ ሥጋዊሁ ፍጡረ እምኢያንበረ እዴሁ ላዕለ ሐዋርያቲሁ በከመ ሥርዓተ መምህራን ላዕለ አርዳእ። ወሶበዚ ኢኮነ መለኮቱ ፈጣሬ እምኢተለዐለ ውስተ ኑኃ ጽዕነ በደመና እሳት ወእምኢነበረ በየማነ አቡሁ። ዮሐ፳፥፲፰-፳፫ ሐዋ፩፥፱

፶፮ ነገርነኬ በእንተ ህላዌ መለኮቱ ወትስብእቱ እምድኅረሰ ሥጋዊሁ ኢንቤሎ ወልደ እግዚአብሔር በመለኮቱ ወወልደ እጓለ እመሕያው በትስብእቱ፡ ድንግልኒ ወለደት ዘኢዚአሃ መለኮተ በዘዚአሃ ሥጋ ምስለ ዘዚአሃ ሥጋዌ። አብኒ ወለደ ዘኢዚአሁ ሥጋ በዘዚአሁ መለኮት ምስለ ዘዚአሁ ኃይል ዘህሉና አምላክ። ልደትሰ ቀዳማዊ ባሕቲቱ እግዚአብሔር ዘእምባሕቲቱ እግዚአብሔር ብርሃን ዘእምብርሃን፡ እሳተ ሕይወት ዘእምእሳተ ሕይወት፡ ወልድ ሕያው ዘእምሕያው አብ፡ ኢፍጡር ዘእምኢግቡር፣ ዘኢያስተርኢ እምዘኢይትኔጸር፣ ዘኢይትገሰስ እምዘ ኢይትለከፍ፣ ዘኢይነዲ እምዘ ኢይዴነስ፣ ዘኢይ መውት እምዘኢይስማን፣ ዘኢይቤሊ እምዘኢይ

ባይሆን ፀሐይ ዕርቃኑን ለማየት ባላፈረ ዓለምንም ጨለማ ውስጥ ለመተው ብርሃኑን ባልሠወረ ሥጋው ፍጡር ባይሆን አምላኬ አምላኬ ለምን ተውኸኝ ባላለ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን አባት ሆይ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ ባላለ ነበር። ማቴ፳፯፥፳፯-፶፱

፶፫ ሥጋው ፍጡር ባይሆን ሞትን በሥጋ ባልቀመሰ፣ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን ምድርን ባላነዋወጣት የቤተመቅደስንም መጋረጃ ባልቀደዳት ነበር። ሥጋው ፍጡር ባይሆን በጭፍራ ጦር ባልተወጋ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን የደሙ ጠብታ አለቱን ባልሰነጠቀ ከገኑም የፈሰሰ የምሕረቱ ጠል ሙታንን ባላነሣ። ማቴ፳፯፥፶፱ ዮሐ፲፱፥፴፬

፶፬ ሥጋው ፍጡር ባይሆን ቀድሞ እንደሞተ በመቃብር ውስጥ ባልተኛ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን እርሱ እኔ ራሴ ነፍሴን በፈቃዴ እሰጣታለሁ ላኖራት ሥልጣን አለኝ ሁለተኛም ላነሣት ሥልጣን አለኝ ይህን ትእዛዝ ከአባቴ ዘንድ ተቀበልሁ እንዳለ ለማስነሣት ነፍሱን ወደ ሥጋው ባልመለሣት። ዮሐ፲፥፲፰

፶፭ ሥጋው ፍጡር ባይሆን በተነሣባት እሑድ ምሽት ለመመገብ በማዕድ ከደቀመዛሙርቱ ጋር ባልተቀመጠ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን መንፈስቅዱስን ተቀበሉ ኃጢአታቸውን ይቅር ላላችኋቸው ይቀርላቸዋል ኃጢአታቸውን ይቅር ላላላችኋቸው አይቀርላቸውም ብሎ በደቀመዛሙርቱ ፊት ላይ እፍ ባላለባቸው ነበር። ሥጋው ፍጡር ባይሆን መምህራን በተማሪዎች እንደሚያደርጉት ሥርዓት እጁን በሐዋርያቱ ራስ ላይ ባላኖረ መለኮቱም ፈጣሪ ባይሆን በእሳት ደመና ባልተጫነ ወደ ሰማይም ከፍ ከፍ ብሎ በአባቱ ቀኝ ባልተቀመጠ ነበር። ዮሐ፳፥፲፰-፳፫ ሐዋ፩፥፱

፶፮ ስለመለኮቱና ስለ ትስብእት ህልውና እነሆ ተናገርን። ሰው ከመሆኑ በኋላ በመለኮቱ የእግዚአብሔር ልጅ በሰውነቱም የሰው ልጅ ነው እንለውም።ድንግልም ለርሷ በተገባ ሥጋዌ የርሷ በሆነ ሥጋ የርሷ ያልሆነውን መለኮትን ወለደችው። አብም የባሕርዩ ያልሆነውን ሥጋ የባሕርዩ ከሆነ የህሉና አምላክ ኃይል ጋር የርሱ በሆነ መለኮት ወለደ። ቀዳማዊ ልደትስ ብቻውን ከሚሆን ከእግዚአብሔር ብቻውን የሆነ እግዚአብሔር ከብርሃን የተገኘ ብርሃን ከሕይወት እሳት የተገኘ የሕይወት እሳት ከሕያው አብ የተገኘ ሕያው ወልድ፣ ፍጡር ካይደለ የተወለደ ያልተፈጠረ ከማይታይ የተገኘ የማይታይ፡ ከማይዳሰስ የተወለደ የማይዳሰስ ከማይቸገር

ትነሣት ዘኢይነውም እምዘኢይዴቅስ ዘኢይዴምን እምዘኢይጸልም ዘኢይትሌቦ እምዘ ኢይጤየቅ ዘኢይትበዐድ እምዘኢይትዌለጥ ዘኢይደክም እምዘ ኢይፀብስ ዘኢይትቤቀል እምዘ ኢይትቄየም ዘኢይቀብል እምዘኢየሐጽጽ ዘኢይረኩስ እምዘ ኢይረስሕ፡፡ መዝ ፻፲፱÷፬

፺፯ በእንተ መንፈስቅዱስ ንነግር ከመ ኢሕጹጽ ውእቱ በዕበየ ስን በአካል ወበመልክዕ እምሕሉና አብ ወወልድ ኢፍሉጥ ውእቱ ወኢሊሉይ ውእቱ ኢነኪር ውእቱ ወኢብዑድ ውእቱ ስብሐቲሁ ከመ ስብሐቲሆሙ ወመልክዐ ገጹ ዘከመ አርአያሆሙ፡፡ እጉዛን በጽምረት ወድሙራን በተዋሐዶ ግልቡባን በነደ እሳት ወክዱናን በሥዋሬ ኅቡዓን በእንጦላዔ፡፡ ኢርኩባን በኀልዮ ወከቡታን በምሥጣሬ፡፡ ልዑላን እምሰማየ ሰማያት ወዕሙቃን እምቀላየ ቀላያት፡፡ ወስፉሐን እምአጽናፈ አጽናፍ አኮ በኩፋሌ አላ በጉባሬ፡ አኮ በተሌልዮ አላ በጽመረተ ህላዌ፡፡

፺፰ ስብሐት ለሥላሴሆሙ ዘኢይዘረው፡ አኮቴት ለድማሬሆሙ ዘኢይቶሳሕ፡ ዕበይ ለህላዌሆሙ ዘኢይትከፈል ለዓለመ ዓለም ፡፡ አሜን ፡ ወአሜን

፺፱ ተፈጸመ ዘለፋሁ ለአርዮስ ዓላዊ፡ ዘበጽልሑተ ልቡ ጐሕላዊ፡ አሰረ ሰይጣን ተላዊ ለመራዕየ ከለባት ኖላዊ፡ ዘነበበ ጽርፈተ ላዕለ መለኮተ ኢየሱስ ገሊላዊ፡ ይቤ ጊዮርጊስ ሰግላዊ፡ ዘበሃይማኖቱ ክርስቲያናዊ፡ ዘበሕገ ሙሴ ኦሪታዊ፡ ወዘበክርስቶስ ወንጌላዊ፡ ዘበማኅተሙ መስቀላዊ፡ ዘበተከንሶ መርጡላዊ፡ ዘበቅብዐ ጥምቀቱ ናዝራዊ፡ ወበምግባሩሰ ኃጥእ ወዘማዊ፡ ስብሐት ለእግዚአብሔር ሕያው ወማሕየዊ ለዓለመ ዓለም አሜን፡ ወአሜን፡፡

……… /// ………

የተወለደ የማይቸገር፣ከማይጠፋ የተወለደ የማይጠይፋ ከማይፈርስ የተወለደ የማያረጅ ከማያንቀላፉ የተገኘ የማይተኛ፣ ከማይጨልም የተገኘ የማይጠቁር፣ ከማይመረመር የተወለደ የማይለይ፣ድካም ከሌለበት የተወለደ የማይደክም ከማይበቀል የተወለደ የማይቀየም፣ከማይጐድል የተወለደ የማይጐድል ከማያድፍ የተወለደ የማይረክስ ነው፡፡ መዝ ፻፲፱÷፬

፺፯ ስለመንፈስቅዱስም በጌትነት በክብር በአካል በመልክ ከአብና ከወልድ የማያንስ እንደሆነ እንናር፡፡ ፈጽሞ የማይለይ ነው፡፡ ክብሩ እንደ ክብራቸው የፊቱም መልክ እንደ መልካቸው ነው በአንድነት የተያያዙ በአንድነትም አንድ በእሳት የተሸፈኑ በመሠወር የተከደኑ በመጋረድ የተሸሸጉ በማሰብ የማይገኙ በመራቀቅ የተሸሸጉ ከሰማየ ሰማያት ይልቅ ከፍ ከፍ ያሉ ከቀላየ ቀላያት ይልቅ ጥልቅ የሆኑ ከአጽናፍ አጽናፍ ይልቅ የሚሰፉ ናቸው፡፡ በመከፋፈል አይደለም በመተባበር ነው እንጂ በመለያየት አይደለም በባሕርይ አንድነት ነው እንጂ፡፡

፺፰ ለማይበታተን ሦስትነታቸው ምስጋና ለማይጨመርበት አንድነታቸውም አኰቴት ለማይከፈል ህልውናቸው ጌትነት ይገባል ለዘላለሙ አሜን፡ አሜን፡፡

፺፱ በሸንጋይ ልቡ የሚሸነግል የሰይጣንን አሠር የሚከተል የውሾችን መንጋ ጠባቂ በገሊላዊ ኢየሱስ አምላክነት ላይ ስድብን የተናገረ የከሀዲው የአርዮስ ተግሣጽ ተፈጸመ፡ በሃይማኖቱ ክርስቲያናዊ በሙሴም ሕግ ኦሪታዊ በክርስቶስም ወንጌላዊ በማኅተሙም የመስቀል አማኝ የሆነ በጥምቀቱ ቅባት ናዝራዊ የሆነ በሥራው ግን ኃጢአተኛ የሆነ ጊዮርጊስ ተናገረው፣ሕያው ለሆነ ሕይወትንም ለሚያድል ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ለዘላለሙ አሜን፡፡

……… /// ………